Р Е Ш Е Н И Е
№ 3371

гр. София, 21.05.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Второ отделение 36 състав,** в публично заседание на 24.04.2014 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Андонова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **5151** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 226 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), във връзка с глава единадесета от АПК, във вр. с чл.1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди (ЗОДОВ, загл. изм. ДВ, бр.30/ 2006г.).

Образувано е по искова молба на Д. А. Д. от [населено място], вх. № 12415/22.05.2012 г. против Столична община, с която се претендира обезщетение в размер на 93600 лева – имуществени вреди за периода от 10.10.1999 г. до 10.10.2002 г., както и законната лихва върху сумата от 22.05.2007 г., които вреди са причинени от отменен административен акт Заповед № РД-09-142/04.10.1999 г. на кмета на район „С.“, Столична община. В съдебно заседание исковата молба се поддържа от адв. Т., който моли да се уважи същата по съображения подробно изложени в същата. Периода на исковата претенция е уточнен по години изрично с молба от 26.09.2012 г. (л. 13 от делото), като до приключване на устните състезания не е посочен друг период на исковата претенция.

Ответникът – Столична община – редовно призован, чрез процесуалния си представител юрисконсулт К. намира исковата молба за неоснователна по съображения подробно изложени в депозираните по делото писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на иска.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства,

приема за установено от фактическа страна следното:

С определение № 6615/28.10.2013 г. по адм.д. № 5151/2012 г. е прекратено производството по делото. С определение № 305/10.02.2014 г. по адм.д. № 16159/2013 г. на ВАС, I отд. е отменено определение № 6615/28.10.2013 г. по адм.д. № 5151/2012 г. като е прието, че дали са налице условията на чл. 1, ал. 1 от ЗОДОВ за уважаване на иска на Д. за вреди причинени от акт на орган на общината преди 12.07.2006 г. е въпрос по същество, а не по допустимост на исковата молба. Посоченото определение е задължително за настоящия съдебен състав в съответствие с чл. 235, ал. 2 от АПК.

С решение № 5116/22.05.2007 г. по адм.д. № 11471/2006 г. по описа на ВАС, IV отд. е отменена заповед № РД-09-142/04.10.1999 г. на кмета на район „С.“, Столична община в частта, в която са определени участниците, спечелили конкурса за поставяне на преместваемо съоръжение на територията на района, по схема № 19, петно 1, схема № 19, петно 4 и схема № 24, петно 1. Решението е постановено по подадена касационна жалба на [фирма], [населено място], който е подал предложение за участие в конкурса. С определение от 15.12.2012 г. настоящия съдебен състав е задължил Столична община в 7 – дневен срок от получаване на съобщението, да представи по делото цялата административна преписка във връзка с издаване на Заповед № РД-142/04.10.1999 г. на кмета на район „С.“, Столична община. По делото е постъпило заявление от район „С.“, Столична община, в което е заявено, че районната администрация не съхранява преписката по издаване на посочената заповед, тъй като съгласно чл. 50 от Наредбата за условията и реда за провеждане на търгове и конкурси на СО, срокът за съхранение на документи свързани с търгове и конкурси е 10 години. Съгласно действалата по време на провеждане на конкурса наредба,, срокът за съхранение на документацията е 5 години от изтичане на договора – чл. 17, ал. 2 от Наредба за реда и условията за провеждане на търгове, конкурси и преговори за сключване на сделки по придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост (отм.), с оглед на което районната администрация няма задължение да съхранява исканата преписка и последната не може да бъде предоставена. По делото е представена декларация за данъчна регистрация от 27.02.1998 г. на [фирма], със собственик Д. А. Д.. Представени са данъчни декларации по чл. 43 от ЗОДФЛ за 2000 и 2001 година на [фирма] и книга за приходите.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Претендират се вреди от обявен за незаконосъобразен административен акт, а именно Заповед № РД-09-142/04.10.1999 г. на кмета на район „С.“, Столична община.

Отговорността на държавата и общините за вреди е институт на материалното право, поради което възможността същата да се ангажира е свързана с наличието на материалноправна норма, действаща към момента на извършване на административния деликт. Към датата на издаване на заповедта от която се претендират вреди – 04.10.1999 г., действащия Закон за отговорността на държавата за вреди причинени на граждани не предвижда отговорност на общините за вреди, причинени от административните органи и длъжностни лица на общините. Отговорността на общините е предвидена и е включена в предметния обхват на чл. 1 от закона едва с изменението му ДВ бр. 30/2006 г., в сила от 12.07.2006 г. До този момент отговорността на общините се търси по общия ред, предвиден в ЗЗД - чл. 49

от ЗЗД. Едва след изменението на закона, което води и до изменение на наименованието му, отговорността на общините за вреди от незаконосъобразна административна дейност, се реализира по реда на чл. 1 от ЗОДОВ. На изменена норма на чл. 1 от ЗОДОВ не е придадено обратно действие, т.е. не е предвидена законовата възможност за преуреждане на правоотношения и юридически факти, настъпили преди изменението от 12.07.2006 г., поради което исковете са неоснователни. Неоснователността произтича от липсващото право на иск, предявен по реда на чл. 1 от ЗОДОВ пред административния съд (в този смисъл Решение № 2592 от 24.02.2014 г. на ВАС по адм. д. № 6118/2013 г., III о.).

С оглед изхода на спора и на основание чл. 143, ал.4 от АПК и на основание чл. 8, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения на ответника следва да бъдат присъдени разноски в размер на 3338 лева юрисконсултско възнаграждение. В съответствие с чл. 8, ал. 1 ,т. 4 от посочената наредба, за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела с определен материален интерес възнаграждението е при интерес от 10 000 до 100 000 лв. – 830 лв. плюс 3 % за горницата над 10 000 лв. В случая цената на иска е 93600 лева, като 3 % за горницата на 10000 лева е 2508 лева+830 лева = 3338 лева.

Така мотивиран и на основание чл.203 АПК, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Второ отделение, 36 състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ искова молба на Д. А. Д. от [населено място], вх. № 12415/22.05.2012 г. против Столична община, с която се претендира обезщетение в размер на 93600 лева – имуществени вреди за периода от 10.10.1999 г. до 10.10.2002 г., както и законната лихва върху сумата от 22.05.2007 г., причинени от отменен административен акт Заповед № РД-09-142/04.10.1999 г. на кмета на район „С.“, Столична община.

ОСЪЖДА Д. А. Д. от [населено място] да заплати на Столична община сумата от 3338 (три хиляди триста тридесет и осем) лева разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б. в 14 дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: